607048901

చిత్రంబులు త్రైలోక్య ప
విత్రంబులు భవలతాల విత్రంబులు స
న్నిత్రంబులు మునిజనవన
చైత్రంబులు విష్ణుదేవు చారిత్రంబుల్.

ప్రేమస్వరూపులారా!

సృష్టి చిత్రంబులు ఎంత విచిత్రమయ్యా. దుర్లభో మానుషో దేహః. శరీర నిర్మాణమునందే కాక మేధ శక్తియందు కూడా జగత్తునందుగల సర్వజంతువులకంటె ఉత్కృష్టమైన జన్మము మానవ జన్మము. సర్వ జంతు సామాన్యము నుండి వేరు చేయబడిన పవిత్ర స్వరూపుడు మానవుడు. అట్టి ఉత్తమమైన, ఉత్కృష్టమైన మానవ జన్మ ఎత్తికూడా యీ మానవత్వమును గుర్తించుకోలేక పోవటమే దురదృష్టము. ప్రతిక్షణము ప్రతి మానవుడు అనుభవించే, ఆచరించే, ఆనందించే విషయాన్ని తాను గుర్తించుకోలేక పోతున్నాడు.

భారతీయుల పవిత్రమైన పర్వదినములు ఒక ఉత్కృష్టమైన, విశిష్టమైన అంతరార్థముతో కూడియున్నవి. ఈ నాడు ఉగాది. ఉగాది అనగా సంవత్సరముతో ప్రారంభమగునది. అని అందరూ తలుస్తారు. ఇది యుగమునకే ఆది. యుగమునకు ఆది యుగమునకు అంత్యము భగవంతుడే. కనుక భగవంతుని యుగాది కృత్ అని పేరు. కేవలము యుగమును సృష్టించుటయే కాకుండా యుగమును నడిపేవాడు కూడా భగవంతుడే. కనుక భగవంతునకు యుగవర్తనుడు అని పేరు. ఈ యుగమును త్రిప్పుటలో మహాశక్తిమంతుడు భగవంతుడు. మహా మేధావంతుడు భగవంతుడు. కనుకనే భగవంతునకు యుగాధరుడు అని పేరు. ఇతనికే యుగంధరుడని మరొక పేరు. యుగమును సృష్టించుటయు యుగమును అంత్యము గావించుటయు భగవత్ తత్వము. ఈ ఉగాదినే సంవత్సరాది పండుగ అని మరొక విధముగా భావిస్తారు.

సంవత్సర మనగా ఏమి? భగవంతుని పేరే సంవత్సరము. సర్వమునందు కూడా వసించే వాడు కాబట్టి సంవత్సరమని పేరు. ఇంతే కాక యీ సంవత్సరమునకు ఆత్మస్వరూపుడు భగవంతుడే. ఈ సంవత్సరమునకు కాలము అని మరొక పేరు. కాలమునకు ఆత్మ స్వరూపుడు భగవంతుడు. కనుక భగవంతునకు కాలాత్మకుడని మరొక పేరు. కాలాత్మకుడనగా భగవంతుడే. కనుక ఉగాది అనగా భగవంతుని ఆకారమే. విశ్వం విష్ణు స్వరూపం. సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ. కనుక కృత, త్రేతా, ద్వాపర, కలి యుగముల స్వభావము నాల్గింటితో కూడినది. అందువలన భగవంతునకు చతురాత్మకుడని పేరు. నాలుగు విధములైన విభూతులతో కూడి వుండిన ఆత్మయే చతురాత్మకము. ఒకటి వాసుదేవుడు.

రెండవది సంకర్షణ. మూడవది అనిరుద్ధుడు. నాల్గవది ప్రద్యుమ్నుడు. ఈ నాల్గింటియొక్క ఏకస్వరూపమే అవతారము. ఈ నాలుగు విభూతుల శక్తి కూడా ఒక్కటే గాని రెండు కాదు. కనుక భగవంతుడనగా ప్రత్యేకించిన స్వరూపమని గాని, శక్తి అని గాని భావించరాదు. కాలమే భగవంతుని స్వరూపము. కనుకనే కాలాయనమః, కాలకాలాయనమః, కాలాతీతాయనమః కాలస్వరూపాయనమః. అంతా కాలముతో కూడినవాడు భగవంతుడు. భగవంతునకు వత్సరమని కూడా పేరు. సర్వజీవులందు నివసించే శక్తికే వత్సరమని పేరు. గోవత్సములతో ఆడుకొనే వాడు కనుక భగవంతునకు గోవత్సలుడని మరొక పేరు.

చతురాత్మకుడైన భగవంతునకు మొదటి స్వరూపము వాసుదేవ. అన్నింటియందు వాసము చేసే వాడు, అన్ని తనయందే వాసము చేసి సర్వమునందు వ్యాప్తమైన దివ్యత్వమునకు వాసుదేవమని పేరు. ఇతను మహత్తరమైన శక్తిమంతుడు. తేజోమయుడు. అన్ని రంగములందు, అన్ని స్థానములందు, అన్ని విషయములందు, అన్ని కాలములందు చలించని, భ్రమించని, స్థిరమైన, నిత్యమైన, సత్యమైన తలంపుతో కూడినటువంటి వాడు వాసుదేవుడు. ఇతనికి అంగీరసుడని మరొక పేరు. సర్వ అంగములందు కూడ రక్త స్వరూపములో, ప్రాణస్వరూపములో ప్రసరించి ఆ శక్తిని అందించేవాడు కనుక అతనికి అంగీరసుడని అన్నారు. భగవంతుని రసోవైసః అన్నారు. సమస్తము భగవంతుని స్వరూపమే గాని అతనిని మించిన స్వరూపము మరొకటి లేదు.

చతురాత్మక స్వరూపుడైన భగవంతునకు సంకర్షణుడని మరొక పేరు. ఈ సంకర్షణుడు ఎవరు? ప్రళయకాలమందు సమస్త జగత్తును తనలో ఆవిర్భవింపచేసుకొనే వాడు సంకర్షణుడు. దుఃఖమును నివృత్తి గావించే వాడు. సుఖమును ప్రాప్తింప జేసే వాడు సంకర్షణుడు. దుఃఖనివృత్తి, ఆనందప్రాప్తియే సంకర్షణుని తత్త్వము. సంకర్షణమనగా దుఃఖమును నివృత్తి గావించటము, ఆనందమును అభివృద్ధి గావించటము మన అశాంతిని నివృత్తిని గావించటము ప్రశాంతిని అభివృద్ధి గావించటము. దుఃఖమును దూరము చేయుటము ఆనందాన్ని అందించటము. బలహీనత్వాన్ని దూరం చేయటం బలత్వాన్ని అనుగ్రహించటం. ఒకదానిని తీసి మరొకదానిని నింపటమే సంకర్షణుని తత్త్వము. ఇది చిన్న విషయముగా మనము భావిస్తాము. కాదు. కాదు. ఇది మానవత్వమునకు అత్యవసరమైనది. భగవంతుడు సంకర్షణ రూపములో ప్రతి మానవుని యందు వుంటున్నాడు. అనిరుద్ధుడని మరొక నామము. అనిరుద్ధుడనగా విశిష్టమైన సంపదలు కలిగినవాడు. ఈ సంపదను ప్రార్థించే వారికి అనుగ్రహించే వాడు. ఆధ్యాత్మికముగా శక్తులను అందించి ఆనందమును అందించే వాడు భగవంతుడు. తనకు తానే ప్రకాశింప జేసుకునే వాడు అనిరుద్ధుడు. ఈ ప్రకాశమునకు మరొక కారణము వుండనవసరము లేదు. ఏకోహం బహుస్యాం తనకు తానే సంకల్పించుకొని సర్వమును సృష్టింప చేసేదియిది. ఈ అనిరుద్ధత్వమనేది మానవునకు చాలా అత్యవసరము.

నాల్గవది ప్రద్యుమ్నుడు. ప్రద్యుమ్నుడు అనగా యితనిని సాధించేవారుగాని యితనిని జయించేవారుగాని జగత్తులో ఎవ్వరూ లేరు. జగత్తులో యితనికి యితనే సాటి. తనకు తానే సాటి. తనకంటె తక్కువవారుగాని ఎక్కువవారుగాని ఎవరూ లేరు. కారణమేమనగా తాను తక్కువవారి యందుకూడా వున్నాడు. ఈ ప్రద్యుమ్నత్వము సర్వము సమత్వముగా వ్యాపించినటువంటిది. ఈ నాలిగింటి యొక్క ఏకత్వము మానవత్వము. భగవంతుడు మానవునికంటె ప్రత్యేకముగా లేడు. వాసుదేవుడు-పరమాత్మ. సంకర్షణుడు-జీవాత్మ. ప్రద్యుమ్నుడు-మనస్సు. అనిరుద్ధుడు- అహం. ఈ నాలిగింటి యొక్క ఏకత్వమే మానవత్వము. ఈ నాల్గింటిలో ఏ ఒక్కటి లేకపోయినను యీ జగత్తులో జీవించటానికి వీలుకాదు. ఐతే అహంకారము కూడా వుండాలా అనవచ్చును. అహం వుండాలి. కాని అహంకారము వుండకూడదు. అహమనగా నేను. ఆకారమే నేనని భావించరాదు. అహం బ్రహ్మాస్మి. నేను దేహము కాదు. నేను జీవాత్మ కాదు. అహం. అహం. సంస్కృతములోపల అకారమనే అక్షరముతో ప్రారంభమవుతుంది. అంత్యములో హ కారము వస్తుంది. ప్రారంభములో అకారము, అంత్యములో హ కారము రెండూ చేరినప్పుడు అహం అవుతుంది. ఈ రెండింటి యందే మిగిలిన శబ్దములన్నీ లీనమై వుంటున్నాయి. అహం అనగా అణువునుండి బ్రహ్మము వరకు వ్యాపించిన తత్వము. కనుకనే మహావాక్యమునందు అహం బ్రహ్మాస్మి అన్నారు. ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ. ఆ ప్రజ్ఞానమే నేను. తత్వమసి అదే నేను. ఇటువంటి మహావాక్యముల అర్థాన్ని గుర్తించుకొనలేక కేవలము అనిత్యము అశాశ్వతమైన దేహమునే నిత్యముగా భావించి దుఃఖమునకు గురౌతున్నాడు. ఈ నాలుగు మహావాక్యముల ఏకస్వరూపమే భగవంతుడు.

ఈ భగవంతుని పదములోనున్న అర్థమును ఎవ్వరు గుర్తించటానికి ప్రయత్నించటంలేదు. భగ అనగా సంభర్త అని అర్థము. రెండవది భర్త అని అర్థము. ఈ జగత్తును ఆధారముగా చేసుకొని సృష్టించటమే సంభర్త. ప్రకృతిని ఆధారముగా చేసుకొని భగవంతుడు సృష్టిగావిస్తున్నాడు. మట్టిని, నీటిని కలిపి కుమ్మరివాడు కుండలు నిర్మిస్తున్నాడు. నీరు లేకపోయినా లేక మట్టి లేకపోయినా కుండలు సృష్టించలేడు. కుండకు నీరు మట్టి ఆధారము. ఈ పంచభూతములలో రెండు భూతములు కలసినప్పుడే సృష్టి జరుగుతుంది. ఐతే ఆ రెండు పదార్థములు కూడా అతని స్వరూపాలే. ఎంత విచిత్రమయ్యా! గాలికి దీపము ఆర్పే శక్తి యిచ్చాడు. దీపమునకు చీకటి దూరము చేసే శక్తి యిచ్చాడు. అదే గాలి యీ దీపముపైన వీచిందంటే దీపము వుండటానికి వీలులేదు. ఒకే భగవంతుని శక్తులు. ఒకటి యింకొక దానిని ఆర్పుతుంది. రెండూ ఒకటే కదా! దానికి ఆర్పే శక్తి ఎందుకిచ్చాడు అంటే ఆర్పే శక్తి దానిది. ఆర్పబడే శక్తి దీనిది. దైవసృష్టి అర్థము చేసుకోలేని అంతరార్థముతో కూడి వుంటున్నది. ప్రకృతి నాధారము చేసుకొని భగవంతుడు సృష్టి గావిస్తున్నాడు. అందుకే అతనికి సంభర్త అన్నారు. సృష్టించిన దానిని కాపాడేవాడు భర్త. భ అనగా తేజస్సు. గ అనగా వ్యాప్తి గావించటం. వంతుడనగా సమర్థుడు; శక్తిమంతుడని అర్థము. కాంతిని వ్యాప్తిగావించే

సమర్థుడే భగవంతుడని అర్థము. భగవంతుడు సర్వత్రా తేజోవంతమైన జ్ఞానమును ప్రకాశింప జేస్తున్నాడు. సర్వత్రా భగవంతుని ప్రకాశమే లేకపోతే మనము క్షణమైనా జీవించలేము. పంచభూతాత్మకమైన యీ శరీరము సూక్ష్మముగా జీవించటానికి భగవత్ తత్వమైన శక్తి సర్వక్షేమాన్ని అందిస్తుంది. కనుక ఉగాది అనగా మనము ఒక పర్వదినముగా భావించరాదు. అది దైవదినముగా మనము విశ్వసించాలి. అది పరార్థమైన దినముగా మనము విశ్వసించాలి.

భారతీయుల పర్వదినములన్ని ఒక విశిష్టమైన అంతరార్థముతో కూడి వున్నాయి. మనము బాహ్యవిషయములనే ప్రధానముగా పెట్టుకొని, పాయసం చేసుకొని ఆనందిస్తున్నాము. ఇదే పర్వదినముగా మనము భావిస్తున్నాము. భగవంతుని స్మరింపజేసి కొన్ని విధములైన ఆనందములను అనుభవింపజేసి, దుఃఖములను దూరము చేసే నిమిత్తమై యీ పర్వదినములు యేర్పడుతున్నాయి. ప్రజ్ఞాన, విజ్ఞాన, సుజ్ఞానములను వికసింపచేసుకునే నిమిత్తమై యీ పర్వదినములు యేర్పడుతూ వచ్చాయి. మానవునకు ఆకారముతోబాటు మేధాశక్తి కూడను భగవంతుడనుగ్రహించాడు. ఈ విధముగా అనుగ్రహించాడు కాని కాయమునకు ఆయుఃప్రమాణము తక్కువగా యిచ్చాడు. భగవంతుడందించిన యీ మేధాశక్తిని మనము సద్వినియోగము చేసి దాని ప్రతిఫలమును ఆనందమును మనము అనుభవించాలి. కానీ అందించిన మేధాశక్తిని యీనాటి మానవుడు దుర్వినియోగము గావించుకుంటున్నాడు. భగవంతుడందించిన శక్తిని తన స్వార్థమునకు గాక అన్యులకందించటానికి పూనుకోవాలి. దేహమునందున్న శక్తి తన స్వార్థమునకు గాక జగత్తునకందించటానికి ప్రయత్నించాలి. సమాజములో జన్మించినాము. సమాజములో బ్రతుకుతున్నాము. సమాజములోనే అంత్యమవుతున్నాము. సమాజము వదలి ఒక్క క్షణమైనా మనము జీవించలేము. సమస్త అనుకూలములు, సమస్త సంతోషములు, సమస్త సదుపాయములు మనము సమాజము నుండే అందుకుంటున్నాము. ఇన్ని విధములైన సుఖములు, సదుపాయములు అందుకొన్న మనము సమాజమునకు యేమి కృతజ్ఞత చూపుతున్నాము. కృతజ్ఞతను తెలియజేయటమే మానవుని ప్రధాన కర్తవ్యము. ఈ కృతజ్ఞతయే భక్తి అని కూడ చెప్పవచ్చు. కేవలము నామస్మరణ చేయటము మాత్రమే కాదు. నామస్మరణ కూడా అవసరమే.

శ్రవణం కీర్తనం విష్ణోః స్మరణం పాదసేవనం
అర్చనం వందనం దాస్యం సఖ్యమాత్మనివేదనమ్.

దాస్యం, స్నేహం, ఆత్మనివేదనం కృతజ్ఞతా చిహ్నాలే. ఈ కృతజ్ఞతే లేకుండిన అడవిలో నివసించిన మృగమే అవుతాడు మానవుడు. కనుక మానవత్వాన్ని దివ్యత్వముగా మార్చుకొని దైవత్వము పొందే నిమిత్తమై యీ ఉగాది మనలను హెచ్చరిస్తూ వుంటుంది. ప్రతి సంవత్సరము సర్వమునందు వసించేవాడు సంవత్సర స్వరూపుడు కదా! ఈ సంవత్సరమునే మనము ఆరాధి

607048905

స్తున్నాము. సెకనులతో, నిమిషములతో, గంటలతో, దినములతో, మాసములతో కూడినది కాదు సంవత్సరము. ప్రతిక్షణము ఒక సంవత్సరమే. అరవై సెకనులు లేకపోతే ఒక నిమిషము లేదు. నిమిషములు లేకపోతే గంటలు లేవు. గంటలు లేకపోతే దినములు లేవు. దినములు లేకపోతే నెలలు లేవు. నెలలు లేకపోతే సంవత్సరము లేదు. అందువలన నూతన సంవత్సరమునకై పన్నెండు నెలలు కాచుకోనక్కరలేదు. నూతన సంవత్సరము కాదు. నూతన సెకండు. కనుక మనము ప్రతిక్షణము నూతనమైనదిగా భావించి నూతనమైన భావములతో ప్రతిక్షణము మనము గడుపుతూ రావాలి. నూతనమైన భావములతో, నూతనమైన ఉత్సాహముతో, పవిత్రమైన తలంపులతో యీ క్షణము మనము గడుపుతూ రావాలి. క్షణక్షణము తనయందుండినటువంటి దుర్గుణములను, దుర్భావములను విమర్శించుకోవాలి. సద్గుణములను, సద్భావములను అభివృద్ధి పరచుకోవాలి.

ప్రేమస్వరూపులారా! భారతదేశము ప్రాచీన కాలమునుండి అనేక విధములైన ఆదర్శములను, పవిత్రతను బోధిస్తూ వస్తున్నది. కేవలము పాంచభౌతికమైన దేహము మాత్రమే కాకుండా పంచభూతముల తత్వమే కాకుండా సర్వత్రా ఏకత్వమైన దివ్యత్వాన్ని కూడా బోధిస్తూ వస్తున్నది. ఈనాడు అట్టి పవిత్రమైన, నిర్మలమైన, నిస్వార్థమైన భావములను విడచి అశాశ్వతము, అస్థిరములైన భావములను అవలంబించి మానవత్వాన్ని వ్యర్థము గావించుకుంటున్నాము.

ఇంక ప్రద్యుమ్నుడు. ఈ ప్రద్యుమ్నుడెవరు? మన్మథునకు యీ పేర్లన్ని వుంటున్నాయి. ఈ మన్మథుడెవరంటే భగవంతుడే. సర్వమును ఆకర్షించువాడే. అతి సుందర స్వరూపుడతడే. ఇట్టి దివ్యశక్తి ప్రతి అణువునందు వున్నది. ఎవరినీ ద్వేషించరాదు. ఎవరినీ మనము బాధించరాదు. అందరిలో వున్న దివ్యత్వము దైవత్వమే. ఆకారములు వేరుగా వుండవచ్చును. అణోరణీయాన్ మహతో మహీయాన్. సూర్యుడు ఒకడే అయినా వేరువేరు కాలములలో వివిధ రీతులలో వేడిని ప్రసరింపచేస్తూ వుంటాడు. అదే విధముగా అనేక విధములుగా భగవంతుడు సాక్షాత్కరిస్తూ వుంటాడు. భగవంతునివి అనేక రూపములు అనేక నామములు కానీ అనేకత్వములోని ఏకత్వము ఒక్కటే. అదే దివ్యత్వము.

మానవ జన్మ అతి పవిత్రమైనది. అతని ఆకారము అతి పవిత్రమైనది. అందువలన ప్రతి అంగము సార్థకము గావించుకోటానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రొఫెసర్ అనిల్ కుమార్ చెప్పారు. వాగ్దోషము, క్రియా దోషము, దృష్టి దోషము, భావ దోషము, శ్రవణ దోషము. వాగ్దోషము ప్రధానమైనది. భగవంతుడు రెండు కన్నులిచ్చాడు. రెండు చెవులిచ్చాడు కావలసినన్ని విషయాలు వినవచ్చు. కానీ వాటికి తలుపులు లేవు. కానీ నోరు ఒకటే యిచ్చాడు. అందువలన 'మిత భాష అతి హాయి. అతి భాష మతి హాని' అన్నారు. ఈ మితభాషలో కూడ మరింత అవసరమైనది హితభాష. అంతేగాని పరులను నొప్పించే మాటలు ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడకూడదు. 18 పురాణములలో ఏ ఒక్క పురాణము కూడా చదవటా

607048906

నికి మానవునకు సమయము చాలదు. ఇక 18 పురాణములను చదవటానికి ఎక్కడ సమయము చిక్కుతుంది. పరోపకారాయ పుణ్యాయ, పాపాయ పరపీడనమ్ అనే అష్టాదశ పురాణముల సారము. అదే Help ever hurt never. దేహానికి గాయము తగిలితే డాక్టరు వద్దకు వెళ్ళి, ఆయింటుమెంటు పెట్టుకొని, బ్యాండేజి పెట్టుకొని గాయము నయము చేయించుకోవచ్చు. 'కాలు జారితే కలుగదు నష్టము, నోరు జారితే నరకమెరా' అన్నారు. హృదయమునకు తగిలిన గాయము ఎవ్వరికీ కనుపించదు. అందువలన ఎవరి మనసు మనము గాయపరచకూడదు.

ఇంతే కాకుండా నాయకత్వాన్ని వహించి, ఆదర్శాన్ని అందించిన దేశము భారతదేశము.

ఖండఖండాంతర ఖ్యాతినార్జించిన
మహనీయులనుగన్న మాతృభూమి
పాశ్చాత్యవరుల పారద్రోలించియు
స్వాతంత్ర్యమునుగొన్న సమర భూమి
సంగీత సాహిత్య శాస్త్రీయ విద్యల
శ్రీశక్తి జూపిన దివ్యభూమి
పాండిత్యమున చాల ప్రఖ్యాతిగాంచియు
ప్రతిభ జూపినయట్టి భరతభూమి
చిత్రకళల తోడ చిత్రమై యున్నట్టి
భరత భూమియందు ప్రభవమంది
భరత మాత గౌరవము కాపాడు
బాధ్యతంతయు మీదె భక్తులార!

ఇటువంటి భరతమాతకు మనము యేమి సేవ చేస్తున్నాము? దేశక్షేమమే దేహక్షేమము. రావణ సంహారణ అనంతరము అందరూ రాముని చుట్టూ చేరి, 'స్వామి! మీరు యీ లంకాపురమునే వుండి పాలించవచ్చును' అని లంక వైభవమును వర్ణిస్తూ వచ్చారు. ఎంతో వైభవముతో కూడిన లంకను ఎందుకు వదలాలి? మీరే పాలించండి' అన్నారు. అప్పుడు 'జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసి' పిచ్చివాడా నేను జన్మించిన దేశము, నన్ను కన్నతల్లి వీరికి మించిన వారు నాకు అన్యులు లేరు. ఈ లంకాపట్టణ ఆనందాలు, సదుపాయాలు నేను ఎన్నడూ ఆశించలేదు. తన తల్లి కురూపి అయినను తల్లి తల్లే. ఆమె నిజమైన తల్లి. కన్నతల్లిని యేనాడు విడచిపెట్టరాదు. అదే విధముగా జన్మభూమి. జన్మభూమిని కూడ మనము విడచిపెట్టరాదు. అదే యువకులు యీనాడు నేర్చుకోవలసినది. నా దేశము, నా మాతృభూమి అన్న విశ్వాసము యీనాడు యువకులు పూర్తిగా కోల్పోయినారు. భారతదేశములో వీచే గాలిని ముక్కులో పీల్చుతూ పవిత్ర గంగాజలమును త్రాగుతూ, పవిత్రమైన వేదశాస్త్ర యిటి

హాస పురాణములను అనుభవిస్తూ, విదేశీయ తత్వాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. ఇది ద్రోహము. భారతదేశమును మనము విస్మరించరాదు. దానిని విశ్వసించి దానిని అభివృద్ధి చేయుటానికి తగిన కృషి చెయ్యాలి. స్వప్నములో కూడ తన మాతృదేశమునకు ద్రోహము తలంచరాదు. నా దేహములో ప్రవహించునది భారతదేశ రక్తము.

ఇది నా మాతృదేశము
ఇది నా ప్రియ మాతృభాష ఇది నా మతమం
చెడగొట్టినను డువనేరక
బ్రతికిన పినుగా కండు వసుధను గలదా!

నిజముగా ప్రపంచమునకు ఆధ్యాత్మిక నాయకత్వము వహించిన దేశము భారతదేశము.

భగవత్ప్రేమను పొందే భాగ్యమే మన నిజమైన సంపద. ఆప్రేమతత్వాన్ని పొందే అదృష్టవంతులుగా మనము తయారు కావాలి. ఆ ప్రేమ తత్వాన్ని పొందలేనివాడు జగత్తులో కించిత్ కూడా సాధించలేడు. దూరములోనే భగవంతుడున్నాడనుకుంటే భగవంతుడు దూరములోనే వుంటాడు. దగ్గరలోనే వున్నాడనుకుంటే భగవంతుడు తనలోనే వున్నాడు. అంతా దృష్టి దోషమే గాని సృష్టి దోషమే మాత్రము లేదు. దైవప్రేమను ధీశక్తితో గాని, మేధాశక్తితోగాని పొందటానికి యేమాత్రము సాధ్యము కాదు. ఒక్క నిర్మలమైన ప్రేమ ద్వారానే భగవత్ప్రేమను పొందటానికి వీలవుతుంది. కనుక అట్టిప్రేమను మనము సాధించాలి. మానవుడు జగత్తులో సాధించవలసిన ముఖ్యమైన వస్తువు భగవత్ప్రేమ. భగవత్ప్రేమలో యేమైనా మనము సాధించవచ్చును. ఎంతటి ఉన్నతస్థాయినైనా మనము అందుకోవచ్చు. కనుక మనము భగవత్ప్రేమకు గురి కావాలి.

దీనికి మనము పాత్రులము కావాలంటే కాల కర్మ కర్తవ్యాలు అత్యవసరమైన విషయాన్ని మనము గ్రహించాలి. కాలము భగవత్ స్వరూపము. కర్తవ్యము భగవదాజ్ఞ. కరిష్యే వచనం తవ. నీ ఆజ్ఞయే నాకు ప్రధానము. అన్నాడు అర్జునుడు. అర్జునుడు చాలా తెలివితేటలు కలిగినవాడు. కృష్ణునితో చాలా వాదించాడు. గీతలోని మొదటి అధ్యాయమంతా అర్జునుని విషాదమే. Tap లో వచ్చే నీరు tank నుండి వచ్చినదే. కనుక మనము tank తో కనెక్షన్ పెట్టుకోవాలి. ఆ tank తో కనెక్షన్ పెట్టుకుంటే నీరు ఎప్పుడు సంవృద్ధిగా వుంటుంది. నా బంధువులు, నా మిత్రులు అని యీ taps తో అర్జునుడు కనెక్షన్ పెట్టుకున్నాడు. ఎంతో కృష్ణునితో వాదించాడు. కాని యీ శక్తిని ఎవరిచ్చారు. నీ దేహమునందు, నీ బుద్ధియందు, నీ జ్ఞానమందు సర్వత్ర వుండినవాడు ప్రజ్ఞ. అంతేకాదు. అతను Constant Integrated awareness. అది సర్వత్ర వుంటున్నది. అది ఎవరిచ్చినటువంటిది? అది దైవమిచ్చినటువంటిది. కాని మానవుడు యిది నాది నాది అని అనుకుంటున్నాడు. అది పొరపాటు. నీవు దైవశక్తిపైన ఆధారపడాలి. ఆవిధముగా ఆధారపడిన మానవుడే నిజమైన మానవుడు. ఆదర్శవంతుడైన మానవుడు. మనము భగవద్విశ్వాసాన్ని

పెంచుకొని మన జీవితము సార్థకము చేసుకోవాలి. లోకులు కాకులు. వారి దూషణ భూషణలకు లొంగక లోకేశుని సేవించాలి.

ఒకానొక సమయములో ఉద్ధవుడు గోపికల దగ్గరకు వెళ్లాడు. అమ్మా మీరు నిరంతరము మీ కర్తవ్యాన్ని విస్మరించి కృష్ణా! కృష్ణా అని అంటున్నారు. మీ అత్తలు మీ భర్తలు వారి కోపానికి గురౌతున్నారు. మీరందరు కాలాన్ని దుర్వినియోగము చేస్తున్నారని గోకులములో అందరూ అనుకుంటున్నారు. అప్పుడు గోపికలు చెప్పారు ఉద్ధవా! కాకుల కూతలకు వెరచి కోకిల తన గానమును మానుకొంటుందా? కొంగలు పరుగెత్తుతున్నాయని హంస తన రూపాన్ని మార్చుకుంటుందా? మాకు భగవంతుడు తప్ప అన్యము మాకు లేదు. ఎవరైనా ఏమైనా అనుకోనీ. లోకులు కాకులు. ఆ కాకుల కూతలకు వెరచి మా పవిత్ర గానాన్ని మానుకోము. దీనితో ఉద్ధవుని మనస్సు కూడా మారింది. ఇదే నిశ్చల భక్తి. ఇదే నిర్మలమైన జ్ఞానము. అదే నిజమైన విశ్వాసము. శ్వాసయే విశ్వాసము. నీ తల్లిని నీవు ప్రేమిస్తావు దీనికి ఏమిటి reason. ఆమె నా తల్లి అన్న విశ్వాసమే reason. ఈ విధముగా చెప్పే విద్యార్థులున్నారు. 'నీవు భగవంతుని ఎందుకు పూజిస్తున్నావని అడుగుతే He is my God అని ఎందుకు చెప్పలేక పోతున్నావు. దీనికి ఏమిటి నీ experience. No experience ఇది నా విశ్వాసము. కనుక faith కు reason లేదు. దీనికి experimentation లేదు. నా అనుభూతే నా విశ్వాసము. కనుక భగవద్భక్తి యందు విశ్వాసము, అనుభూతి రెండే అవసరము. ఈ రెండింటికి ప్రేమయే మూల కారణము.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఈ యుగములో నామస్మరణకు మించినది మరొకటి లేదు. ఈనాడు 24 గంటల లోపల అధిక కాలమును వ్యర్థము చేస్తున్నాడు. కాలమును వ్యర్థము చేయక కాలమును సార్థకము చేసుకోవాలి. కాల. క అనగా శుభము. సుఖము. ల అనగా అందించేటువంటిది. సర్వశుభములను అందించేటువంటిదే కాలము. కాలము కాయాన్ని మ్రింగుతుంది. కాలుడు కాలాన్నే మ్రింగుతాడు. కనుక భగవత్ స్వరూపమైన కాలాన్ని మనము అలక్ష్యము చేయరాదు. విరామ కాలములో భగవన్నామస్మరణ చేయి. నీ చేతులతో కర్మలు చేస్తూ నామస్మరణ చేయి. ప్రాపంచిక సంబంధమైనవి తలలో చేర్చుకోనక్కరలేదు. Hand in Society Head in the forest That is real rest.